

Sociale dienstencheques – standpunt Solidariteit voor het Gezin

Document Informatie

<i>Document Naam</i>	Standpunt SvHG_Sociale dienstencheques
<i>Datum Creatie</i>	1/03/2010
<i>Onderwerp</i>	Sociale dienstencheques: standpunt Solidariteit voor het Gezin
<i>Contactpersonen</i>	Erwin Devriendt – afgevaardigd bestuurder Guy Vervaeet – directeur Comfortzorg

Context & achtergrond

In het voorbije jaar is er in de sector van de dienstencheques een moeizame discussie aan de gang betreffende de zogenaamde “sociale dienstencheques”. Zeer binnenkort komt dit punt – zei het onder de ondertussen gewijzigde naam “dienstencheques aan verlaagd tarief” - opnieuw op de agenda van de federale ministerraad. Dit gebeurt ondanks de tegenargumentatie die al vanuit diverse hoeken aan de minister van Werk werd gericht.

In onderstaande nota wenst Solidariteit voor het Gezin, als actieve speler in de sector van de dienstencheques (1.920 poetschulpen en meer dan 12.500 klanten) haar standpunt over de sociale dienstencheques en de recente evoluties ter zake kenbaar te maken.

Oorspronkelijk probleem

Vandaag lijkt het ons meer dan nuttig om er nog eens aan te herinneren dat het hele verhaal rond de “sociale dienstencheques” is ontstaan vanuit een fiscale problematiek. Het dienstenchequestelsel werd in de aanvangsjaren inderdaad geconfronteerd met de tekortkoming dat (potentiële) gebruikers die – veelal omwille van een laag inkomen – geen belastingen betalen, ook niet kunnen genieten van het fiscale voordeel van de dienstencheques. Voor deze gebruikers was de uiteindelijke kost van een dienstencheque dan ook gelijk aan de bruto kost (vandaag 7,50€). Een gebruiker die zich wel kan beroepen op de fiscaliteit van de dienstencheque draagt uiteindelijk slechts een kost van ongeveer 5,25€. Men kan zich inbeelden dat voor de eerste groep, de kost van 7,5€ inderdaad te hoog ligt en dat voor deze situatie een oplossing dient te bestaan.

Waarover blijkt het vandaag te gaan?

In de recente maanden lijkt de discussie echter steeds minder te gaan over deze – nochtans duidelijke – basisproblematiek. Ons inziens glijdt ze meer en meer af naar een ander debat: nl. de dienstencheque als alternatief voor thuiszorg.

Hoewel we er van overtuigd zijn dat de sector vroeg of laat trouwens ook dit onderwerp ten gronde zal moeten behandelen, laten we het hier buiten beschouwing, om de eenvoudige reden dat het agenda van Min. Milquet ons verplicht tot het snel innemen van een duidelijk standpunt op vlak van de sociale dienstencheque op zich!

Als we het verslag van de Kamercommissie voor sociale zaken er op na lezen, laat mevr. Milquet geen twijfel over waar het haar echt om gaat: de minister beklemtoont in één van haar antwoorden dat “de sociale dienstencheques bedoeld zijn om een subsidiaire dienstverlening te bieden voor de gezinshulp die de OCMW’s verlenen, voor gevallen waarin men tot dusver niet meer kan doen dan noodhulp bieden”.

Dit gaat duidelijk heel wat verder dan een fiscaal gelijke behandeling en een financieel meer toegankelijk maken van het systeem van de dienstencheques.

Onze uitgangspunten:

- in elke discussie rond sociale dienstencheques moet de enige klemtoon die zijn van de fiscale gelijke behandeling. We gaan er m.a.w. van uit dat dit het probleem is dat men uiteindelijk effectief wil oplossen.
- het stelsel van de dienstencheques wordt gekenmerkt door een zeer sterke nadruk op poetshulp, op een verre tweede plaats gevolgd door strijkhulp. Ons standpunt hierbij is dat poetshulp met dienstencheques valt onder de noemer dienstverlening of ten hoogste, voor mensen met een bepaalde afhankelijkheid, onder de noemer “zorgondersteuning”, maar dus niet op het niveau van “zorgverlening”.
- voor bepaalde doelgroepen is het inderdaad noodzakelijk om zo snel mogelijk na het bestellen van de cheques tot de netto-kost van 5,25€ te komen.
- in deze discussie moeten we het blijven hebben over exact dezelfde vormen van dienstverlening als deze welke vandaag in de wetgeving op het stelsel van de dienstencheques zijn voorzien. M.a.w. de fiscale discussie kan niet worden vermengd met een discussie rond zorg- of dienstverlening.
- Openbare besturen die eventueel in dit verhaal zouden betrokken worden, kunnen in elk geval geen “dubbele rol” toebedeeld krijgen, waarbij zij enerzijds dossiers zouden moeten beoordelen en anderzijds operationeel prestaties zouden uitvoeren.
- gegeven bovenstaande kan de discussie ons inziens op federaal niveau blijven.

- behoudens deze specifieke problematiek vindt er vandaag geen concrete discussie rond inkomensgerelateerdheid van de dienstencheques plaats.

Alternatieven voor het huidige voorstel van de minister:

Te eerste willen wij er op wijzen dat het basisprobleem al minstens ten dele werd opgelost door de reeds uitgewerkte oplossing van het belastingskrediet. Wij verwijzen hiervoor naar artikel 156bis ter zake. Uiteraard blijft hier nog wel het probleem van de timing van het fiscale voordeel, dat voor doelgroepen met lage inkomens problematisch kan zijn. Tevens lijkt deze oplossing op het terrein, ook bij de administratie belastingen, te weinig bekend, waardoor er al heel wat problemen bij de uitvoering werden gesignaleerd.

Is het m.a.w. niet aangewezen eerst deze bestaande oplossing te verbeteren.

Indien deze reeds bestaande oplossing inderdaad onvoldoende zou blijken, lijkt het ons interessant het idee dat o.a. door mevr. Sofie Staelraeve werd geopperd in de commissie, serieus te onderzoeken: kan het belastingskrediet naar beoogde doelgroepen niet worden voorgeschoten? Hier zouden de OCMWs bijvoorbeeld hun rol kunnen spelen.

Tot slot wijzen we er op dat alle andere problemen die vandaag in de discussie worden betrokken, met name het kunnen aanbieden van zorgverlening aan specifieke doelgroepen, reeds een bestaande oplossing hebben. We verwijzen hier o.a. naar de op gemeenschapsniveau georganiseerde gezins- en bejaardenhulp, logistieke hulp, enz. Deze systemen werken vandaag al op basis van sociaal correctieve elementen. Het lijkt ons dan ook meer aangewezen om knelpunten in deze zorgsectoren ten gronde op te lossen, eerder dan deze knelpunten via een variant op de dienstencheques te willen gaan oplossen.